

Begrundelse

Tidligere afviste Landsskatteretten, at der overhovedet skulle være en sag i det pågældende tilfælde, hvilket betød, at det hele måtte starte forfra, hvilket ofte har været umuligt på grund af sagsforældelse.

Afvisningen betød så, at skatteyderen havde krav på at få eventuel skat retur.

At sagerne nu blot henvises til fornyet behandling i skatteankenævnet, betyder, at borgerne ofte mister den beskyttelse, som forældelsesfristen giver.

Det er muligt, at Landsskatteretten juridisk har ret i sin nye praksis. Hvis det er tilfældet, mener spørgeren, at der er behov for en lovændring, der sikrer retssikkerheden i skattesystemet. Ministerens vurdering af dette ønskes.

Svar (17/1 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Konstaterer Landsskatteretten ved behandlingen af en klage over en afgørelse, der er truffet af et skatteankenævn, at afgørelsen er blevet sekretariatsbehandlet af en inhabil person, skal Landsskatteretten efter min mening erklære skatteankenævnets afgørelse for ugyldig.

En sådan reaktion er i overensstemmelse med almindelig forvaltningsretlig teori.

Det forhold, at skatteankenævnets afgørelse vedrører klage over den kommunale skattemyndigheds afgørelse, bevirker efter min mening ikke, at en habilitetsfejl i skatteankenævnet tillige skal medføre, at den kommunale skattemyndigheds afgørelse er ugyldig. Den kommunale skattemyndigheds afgørelse kan meget vel være 100 pct. korrekt både materielt og formelt.

Landsskatteretten kan imidlertid vælge, hvis den mener at have det fornødne materielle grundlag derfor, at sætte en anden afgørelse i stedet for den kommunale skattemyndigheds afgørelse.

Jeg mener ikke, at den nye praksis i Landsskatteretten krænker skatteydernes retssikkerhed. Det er snarere andre skatteydernes retssikkerhed, der bliver krænket, hvis kombinationen af den korte frist for ansættelsesændringer (3 år) og en formel fejl i skatteankenævnet skal betyde, at en skatteyder – så at sige på andres bekostning – således undgår en i øvrigt materielt korrekt forhøjelse af indkomsten.

Jeg mener derfor ikke, at en begrænsning som foreslået af spørgeren er påkrævet.

Spm. nr. S 602

Til skatteministeren (11/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren oplyse om kommunernes praksis ved beskatning af lejlighedsgaver, herunder om kommuner i løbet af de seneste år har skærpet praksis til ugunst for skatteyderne?«

Begrundelse

I forbindelse med debatten om beskatning af frynsegoder, jubilæumsgaver samt lejlighedsgaver er det oplyst, at det alene er kommunernes egen praksis, som bestemmer beskatningen af lejlighedsgaver, hvilket vil sige, at kommunerne vurderer, hvornår en lejlighedsgave har en såkaldt beskeden værdi.

Spørgeren ønsker derfor oplyst, hvilket niveau kommunerne generelt accepterer i forbindelse med lejlighedsgaver, uden at der skal ske beskatning heraf.

Svar (19/1 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Lejlighedsgaver, dvs. gaver af begrænset værdi, der gives i særlige anledninger inden for familie- og bekendtskabskredsen, beskattes efter praksis ikke. Det fremgår af ligningsvejledningen, at samme praksis efter omstændighederne også finder anvendelse på tilsvarende gaver fra arbejdsgiveren. Der skal ved overvejelserne om mulig beskatning af gaver fra arbejdsgiveren henses til, om gaven overstiger det niveau, der er det naturlige for en sådan lejlighedsgave.

Der er således ikke opstillet faste grænser for den maksimale værdi af skattefrie lejlighedsgaver, men de kommunale skattemyndigheder kan hense til praksis vedrørende årlige gaver i anledning af jul eller nytår. Sådanne gaver beskattes kun, såfremt værdien overstiger 300 kr.

Der foreligger intet tilgængeligt statistisk materiale, der kan belyse, i hvilket omfang kommunerne i praksis beskatter lejlighedsgaver. Det